

วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่..... ฉบับที่..... เดือน..... พ.ศ.

ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

โรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร

นางสาวภาวิตรา ยั่งยืน *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 17 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 266 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 156 คน ได้รับแบบสอบถามคืนที่สมบูรณ์และสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 156 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน สำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน สำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และ 10 - 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

คำสำคัญ: ความคิดเห็น การบริหารงานวิชาการ

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ความนำ

การบริหารงานวิชาการในยุคปฏิรูปการศึกษา โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะมีโอกาสในการตัดสินใจมากขึ้น ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจทางการศึกษาที่ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบการบริหารงานวิชาการโดยตรง เป็นเรื่องที่สถานศึกษาและคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาจะต้องปรับตัวอย่างมาก ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้เข้าใจ และมีทักษะเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ โดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ ซึ่งหมายความว่าผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องรู้และเข้าใจกรอบแนวคิดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นอย่างดีจนสามารถนำไปดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลาง และในขณะเดียวกันก็สนองความต้องการ ความสนใจ และศักยภาพของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งสามารถนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสม (วรรณเพ็ญ พิสุทธิพงษ์, 2553)

งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถาบันดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น ผู้บริหารการศึกษาทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม ก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา จะประสบผลสำเร็จได้อย่างดีนั้นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ผู้นำนั้นถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการมีส่วนร่วมของการดำเนินงานทุกประเภทสถานศึกษาใด ถ้าผู้บริหาร ไม่มีภาวะผู้นำย่อมไม่สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ โดยเฉพาะการบริหารจัดการในงานวิชาการซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินงานของโรงเรียน ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำทางด้านวิชาการด้วย จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ, 2558)

แต่อย่างไรก็ตาม การบริหารงานวิชาการยังพบว่าปัญหานักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และคะแนนเฉลี่ยผลการสอบโอเน็ตในแต่ละปียังคงต่ำลงอีกจากที่ต่ำอยู่แล้วแทบทุกวิชา ซึ่งคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ นักเรียนขาดความรับผิดชอบในการทำการบ้าน ครูยังคงสอนแบบเดิมๆ ผู้บริหารไม่ตระหนักถึงคุณภาพทางวิชาการ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการปรับปรุง และพัฒนาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการให้ดีขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของครูและผู้บริหารต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยในโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 266 คน จำนวน 17 แห่ง
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 คน ซึ่งได้จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 เพศ ประกอบด้วย (1) ชาย และ (2) หญิง

3.1.2 ประสบการณ์การทำงานของครูจำแนกเป็น (1) กลุ่มที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี (2) กลุ่มที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และ (3) กลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตามได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร 4 ด้าน ได้แก่

3.2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

3.2.2 ด้านการวัดผลและประเมินผล

3.2.3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.2.4 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.22-0.79 และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ 1. ข้อมูลส่วนบุคคล 2. เนื้อหาที่จะทำวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test)
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ จะเปรียบเทียบ ค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ ในการทำงานต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และ 10 - 20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหาร โรงเรียน สำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจ ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหาร โรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา ผู้บริหารจึงปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่โดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลผลการประเมินในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวัดผลและประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ เป็นฐานในการบริหารงานวิชาการและจัดการงานต่างๆ ตามแผนปฏิบัติการของสถานศึกษา มีขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนางาน อีกทั้งส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพครูให้มีความรู้ทักษะกระบวนการจัดการศึกษาตามกลุ่มสาระ และความสนใจของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ดังแนวคิดของ จรูญ ชูลาภ (อ้างถึงใน นุชรี เอี่ยมไผ่, 2557) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาผู้บริหารจะต้องตระหนักว่าทุกกระบวนการ ทุกกิจกรรมการบริหารจัดการต้องเน้นให้เกิดคุณภาพเป็นที่พึงพอใจและทุกฝ่ายจะพึงพอใจก็ต่อเมื่อการบริหารจัดการเน้นคุณภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (อ้างถึงใน สุรตม์วุฒิ สมงาม , 2558) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่าการบริหารวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารงานโรงเรียนที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งส่วนงานอื่น ๆ มีความสำคัญในลักษณะที่เป็นงานสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้

อย่างมีประสิทธิภาพประกอบกับการบริหารงานวิชาการเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการที่โรงเรียนมีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการชัดเจน ผู้บริหารโรงเรียนมีแนวคิดในการพัฒนางานในขณะเดียวกันผู้บริหารและคณะครูร่วมมือพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนอย่างจริงจัง จากเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นผลทำให้ความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ซึ่งอภิปรายความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรีสังกัดกรุงเทพมหานครในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการจัดการศึกษาเป็นแนวทางหลักในการจัดการเรียนรู้และประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษากำหนดเป็นวิสัยทัศน์ โดยให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ปฏิบัติตามและเข้าใจตรงกัน ผู้บริหารโรงเรียนต้องศึกษาหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งจึงสามารถช่วยเหลือครูให้ปฏิบัติด้านการเรียนการสอนและจัดประสบการณ์ตามกระบวนการที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ หงษ์คำ (2551) ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนมีการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรใน ทุกระดับชั้น โดยจัดการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายจัดสถานศึกษาให้มีแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษานั้นเป็นงานหลักที่มีความสำคัญในอันดับแรก การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษานั้นจำเป็นจะต้องให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนเพื่อให้การบริหารจัดการงานด้านหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนและส่งผลต่อการที่จะปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาตามมา

ด้านที่ 2 การวัดผล ประเมินผล โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญกระบวนการหนึ่งของการจัดการศึกษาเพราะเหตุว่าจะทำให้ทราบถึงการจัดการเรียนการสอนว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ทั้งยังแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนว่าบรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนรายวิชานั้น ๆ หรือไม่ การวัดผลและประเมินผลต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อครูได้มีโอกาสปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตามการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษาจะบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอนซึ่งทำหน้าที่ในการวัดผล

ประเมินผลนักเรียนโดยตรง ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการวัดผลและประเมินผลให้มากยิ่งขึ้นประกอบกับที่ผ่านมาผู้บริหารได้ตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลของนักเรียนในลำดับต้นๆ จะเห็นได้จากการที่ผู้บริหารสถานศึกษาทุกโรงเรียนต่างก็สนับสนุนให้ครูได้มีส่วนร่วมกันในการกำหนดระเบียบว่าด้วยการวัดผลและประเมินผลการศึกษาของโรงเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัตน์วีดี สมงาม (2558) ทั้งนี้เนื่องมาจากมีการกำหนดระเบียบเป็นแนวทางการวัดผลและประเมินผลการศึกษาอย่างชัดเจน มีเอกสารจัดเป็นระบบสารสนเทศที่กำหนดให้ครูนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุง พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในคราวต่อไป ตลอดจนผู้บริหารมีการกำกับ ดูแล ติดตามให้มีการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เป็นผลทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการ แนวคิดในการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผลอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิราวัลย์ ศรีกระทุ่ม (2555) ทั้งนี้เนื่องจากแนวทางการบริหารจัดการศึกษาของสำนักงานการปฏิรูปการศึกษา ด้านการวัด ประเมินผล และเทียบโอนการศึกษาว่าการดำเนินการเพื่อวัดผลประเมินผล และเทียบโอนการศึกษาจะต้องมีการกำหนดระเบียบที่ชัดเจน จำทำเป็นเอกสาร หลักฐาน และจัดเป็นระบบสารสนเทศ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนการศึกษา อย่างเป็นระบบ

ด้านที่ 3 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะ โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนทุกภาคเรียน การทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นการค้นหาวิธีการในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข การจัดการเรียนรู้ของครูและเป็นกระบวนการแก้ปัญหาในการพัฒนา นักเรียนตามความสามารถที่แตกต่างกัน ถือได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ของครูที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องตระหนักและให้การส่งเสริม และการที่ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมให้ครูได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนทุกภาคเรียนนั้นนอกจากจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนแล้วยังเป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถของครูด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิราวัลย์ ศรีกระทุ่ม (2555) ทั้งนี้เนื่องจาก การวิจัยเป็นกระบวนการที่สำคัญในการแก้ปัญหาในการจัดกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลและผู้บริหารต้องส่งเสริมการเผยแพร่ผลการวิจัยด้านการเรียนการสอนของครูแก่หน่วยงานและสถาบันอื่น เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือและเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พชรภรณ์ โตแก้ว (2555) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัยจะขึ้นอยู่กับผู้บริหารของสถานศึกษาที่ให้ความสนใจและสนับสนุน

ด้านที่ 4 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ตลอดจนจัดให้มี แหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอทั้งการจัดหาหนังสือให้มีในห้องสมุดตามความต้องการของครูและนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา ประเสริฐสังข์ (2556) ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานศึกษาให้ความสำคัญในด้านแหล่งการเรียนรู้ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิราวัลย์ ศรีกระทุ่ม (2555) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ร่วมกับชุมชน หน่วยงาน องค์กรอื่นด้วย

2. จากผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากข้าราชการครูทั้งเพศชาย และเพศหญิงมีหน้าที่และภาระงานด้านวิชาการที่เหมือนกัน ตามโครงสร้างและขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ซึ่งครอบคลุม การปฏิบัติงานวิชาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวัดผล และประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมถึงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ประกอบกับผู้บริหารนำหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 2 เพศ ต่างก็มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบต่อการจัดการเรียนการสอนเหมือน ๆ กัน

เนื่องจากไม่ว่าข้าราชการครูเพศชายหรือข้าราชการครูเพศหญิง มีภาระงานที่ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน การปฏิบัติงานภายใต้นโยบายและกฎหมายเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยอรนุช พลศักดิ์ (2558, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่า บุคลากรเพศชายและบุคลากรเพศหญิง มีผลต่อความคิดเห็นในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะผู้บริหารปฏิบัติงานตามหลักการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน นำหลักการมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการบริหารตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษาจนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาร่วมกันมากขึ้น ผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเท่าเทียมกันทำให้ปัจจัยทางด้านเพศของครูไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของสมฤดี ชรรมัทสนานนท์ (2557, บทความ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูและบุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับครูเพศชายและเพศหญิงเท่าเทียมกัน โดยที่ครูชายและครูหญิงมีสิทธิเสรีภาพและโอกาสในการแสวงหาความรู้เท่าเทียมกันปฏิบัติหน้าที่ในภาระงานที่รับผิดชอบเหมือนกัน ภายใต้บริบทและสิ่งแวดล้อมเดียวกัน จึงทำให้มุมมองของครูและบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ 10 - 20 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการทั้ง 4 ด้าน มากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุเนื่องมาจากช่วงอายุและระยะเวลาการปฏิบัติงานของผู้ที่มีประสบการณ์และวัยที่สูงกว่า ความตื่นตัวและความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานมีน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และประสบการณ์ 10-20 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงอายุวัยที่มีตื่นตัวในการทำงานมากกว่า จึงน่าจะมีความคิดเห็นในการปฏิบัติหน้าที่ มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของประกิจ เกษแก้ว (2556, บทความ) ที่ศึกษาการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการดำเนินงานในสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหาร รายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำการทดสอบจำแนกรายกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารมากกว่า 20 ปี แตกต่างกับผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหาร 11-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหาร 11-20 ปี มีการดำเนินงานในสถานศึกษาน้อยกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการบริหารมากกว่า 20 ปี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

1.2 ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการสอนซ่อมเสริมกรณีที่มีผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

1.3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายด้านการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ใ่ว่างชัดเจน

1.4 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารควรพิจารณาคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้ให้บริการด้านเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้อื่น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารที่สามารถช่วยให้การบริหารมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อครู และผู้เรียนมากที่สุด

2.2 ควรศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- จุฑาณัฐ สุภาพ. (2555). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน ประถมศึกษา ในเขตอำเภอเขาฉกรรจ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิมาพร ดิษฐเนตร. (2556). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นุชรี เอี่ยมไผ่. (2557). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประกิจ เกษแก้ว. (2556). การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- พัชราภรณ์ โตแก้ว . (2555). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- วรรณเพ็ญ พิสุทธิพงษ์. (2553). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน ประถมศึกษาในอำเภอเขาฉกรรจ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- วิราวัลย์ ศรีกระทุ่ม . (2555). ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริม การจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุกัญญา ประเสริฐสังข์. (2556). การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มจุน 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สุรัตฉวีดี สมงาม. (2558). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สมฤดี ธรรมทัสนานนท์ . (2557). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษากลุ่ม โรงเรียนเครือข่ายที่34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

อรนุช พลศักดิ์. (2559). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). ค้นหเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2560. จากเว็บไซต์
<https://www.mwit.ac.th>